

خباثت پیشه من است

پروندهی درباره خباث در فیلم‌های سینمایی

هشامشهرکی

چهارشنبه ۱ آبان ۱۳۹۸ | ۲۴ صفر ۱۴۴۱ | سال بیست و هفتم | شماره ۷۷۹۱ | ۲۴ صفحه | ۴۰ صفحه راهنما ویژه تهران | ۲۰۰۰ تومان

نسل پیاده روها

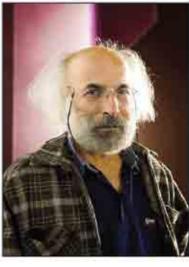
همشهری با جوان‌هایی که بخشی از چهارراه ولیمصر را با توتو خود کرده‌اند هم صحبت شده و از آنها پرسیده که آنجا چه می‌کنند

ایران

۳۴ روز فوزه امید
اتحاد ملت به ۱۰۷ عضو فراکسیون امید برای انتخابات بعدی نمره داد

ادب و هنر

حذف دختر کشی از خانه پدری
پرونده بلا تکلیفی خانه طلسم شده کوچه میرزا محمود وریز بسته شد

مدیران شهری و شهرداران کلانشهرها از ایرادات لایحه ارزش افزوده گفتند

حقوق شهرها نیازمند حمایت

محمود میرلوحی، رئیس کمیته اقتصادی شورای شهر تهران: لایحه ارزش افزوده موجب افزایش فشار اقتصادی به شهروندان می‌شود

علی اعطا، سخنگوی شورای شهر تهران: کاهش اختیارات شورا، مغایر قانونی اساسی است

ایرج شهین باهر، شهردار تبریز: لایحه ۵ اشکال جدی و تعارض با منافع شهرها دارد

سیدمهران عالمزاده، شهردار کرمان: مراقب باشیم شهرداری‌ها دولتی نشوند

احمد محمدی انارکی، عضو کمیسیون اقتصادی مجلس: نظر مدیران شهری را لحاظ می‌کنیم

ناصر موسوی لارگانی، نایب رئیس کمیسیون اقتصادی: مجلس با نمایندگان شهرداری‌ها مشورت می‌کند

عامر کعبی، عضو کمیسیون اقتصادی مجلس: تغییر منبع در آمدی شهرها، فساد را افزایش می‌دهد

ماه پرباران فرا رسید

بر اساس پیش بینی سازمان هواشناسی بارش در آبان ماه بیشتر از حد نرمال خواهد بود

۳

فشار هزینه سلامت بالا رفت

گزارش آماری همشهری نشان می‌دهد: سهم هزینه سلامت در سبد هزینه خانوارها افزایش یافته است

آمارها از رشد ۲۲/۴ درصدی هزینه سلامت خانوارهای شهری و ۳۱/۱ درصدی هزینه سلامت خانوارهای روستایی حکایت دارد

آمارهای صفحه ۴ را بخوانید
رسمی نشان می‌دهد سهم هزینه‌های سلامت و بهداشت در سبد هزینه خانوارهای شهری افزایش یافته است.

سوگزراعت در پایتخت

روستاییان اطراف تهران درباره کم‌آبی و نگرانی‌هایشان نسبت به از بین رفتن زمین‌های کشاورزی و ترک روستاها می‌گویند

در گوشه صفحه ۲۲ را بخوانید

که در سال‌های دور کشاورزی روی آن بسیار کم‌رنگ شده، تل‌های کوچک و بزرگ آشفال به چشم می‌خورد، زمینی که روزگاری مزرعه پر محصول ذرت و گندم بود حالا به کوهی از زباله بدل شده و روی بخش‌هایی از آن انبوهی از مگس و پشه را می‌توان دید که دستهای پرواز می‌کنند.

استاد ارجمند جناب آقای دکتر فرید مرادیان
نا تله و اتالیبه راجعون
ضایعه دردناک ارتحال پدر بزرگوارتان موجب تأثر خاطر گردید. بدینوسیله درگذشت جناب آقای محمدعلی مرادیان را به خانواده معزز ایشان تسلیت عرض نموده، برای آن مرحوم غفران و رحمت واسعه الهی و برای جنابعالی و سایر بازماندگان صبر و سلامتی از درگاه پروردگار متعال مسالت می‌نمایم.
حمید چوپینه مدیرعامل و اعضای هیات مدیره شرکت شهر سالم

بانک ایران زمین
آگهی مزایده شماره ۹۸/۲/م
فروش املاک مزاد
با شرایط ویژه واستثنایی
جهت کسب اطلاعات بیشتر به پورتال بانک ایران زمین به آدرس www.izbank.ir مراجعه فرمایید

www.hamshahrionline.ir
www.newspaper.hamshahri.org
سازمان خبری بزرگراه شهید رستگاری باعث دلخوری اهالی محله رضویه شده است
در انتظار عایق صوتی
سرعت کم‌فایده‌های عمرانی در بزرگراه شهید رستگاری باعث دلخوری اهالی محله رضویه شده است
در دسرهای همسایگی با بزرگراه نیمه کاره

آژانس‌های مسافرتی، هتل‌ها و شرکت‌های فعال در زمینه گردشگری
هشامشهرکی

اهداء خون سالم
اهداء زندگی
سازمان انتقال خون ایران

دیدگاه

علیمحمد علیخان زاده؛ مدیرعامل اسبق مرکز مطالعات شهرسازی ایران

تهران نیازمند سند «راهبرد تاب آوری شهری»

تهران مانند هر کلانشهر دیگری در جهان مجموعه‌ای از اسناد توسعه دارد که تحت عنوان طرح جامع و طرح‌های تفصیلی شناخته می‌شوند. سایر طرح‌های ساختاری و طرح‌های ویژه نیز کاملاً در کنار خود را دارد. مانند هر شهر دیگری، تهران نیز مجموعه‌ای است پیچیده و درهم تنیده از شبکه‌های ارتباطی شامل شبکه‌های زیرساختی، شبکه‌های اجتماعی و فرهنگی و نهادهای مدنی که همچون سلسله و شش‌های حیاتی یک موجود زنده و پویا موجودیت، دوام و بقای آن شکل می‌دهد. این اصل مسلم است که هر موجود زنده‌ای در مسیر حیات، سرزندگی و شادابی خود همواره با مخاطرات و تهدیداتی روبه‌روست که ممکن است به ناگهان و غیر مترقبه رخ دهد و با همچون یک بیماری مزمن به‌صورت دوری، متناوب و تدریجی سلامت و حیات این موجود را با چالش‌های جدی مواجه کند. می‌توان ضمنی‌ها را ترسیم و مجسم کرد که در آن تهران با مخاطرات ناخاسته‌ای مانند وقوع یک زلزله شدید و سیل ویرانگر، شیوع یک بیماری فراگیر، کاهش یا قطع ناگهانی واز کار افتادگی بناسبات و ساختارهای زیربنایی شهر و خصوصاً آب و برق، بهم ریختگی، گسست و یا فروپاشی ساختارها و مناسبات درونی سیستم‌های اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی و اداری شهر و بسیاری شوک‌های پیش‌بینی نشده دیگر مواجه شود. در چنین شرایطی، ظرفیت و توان عمومی شهر و اجزای تشکیل دهنده آن مانند شهروندان، جوامع، نهادها، موسسات، شبکه‌های کسب و کار و تجارت و به‌طور کلی سامانه‌های اقتصادی، اجتماعی و زیرساختی برای تاب آوری در مقابل این شایدها، گزند و چگونگی می‌تواند تاب بیآورد و دچار شکست و از هم گسیختگی نشود. خود را بازسازی و احیا کند و همچنان با سرزندگی و نشاط به حیات خود ادامه دهد. چند ویژگی را برای شهرهای مقاوم و تاب‌آور برشمرد: شهر تاب‌آور شهری است که از تجارت گذشته برای تصمیم‌گیری‌های آسان‌تر درس گرفته و در مواقع اضطرار با استفاده از این تجارت مکمل‌العمل به‌موقع و مناسب از خود نشان دهد. منابع و ثروت کافی، مناسب و متنوع را به‌عنوان جایگزین برای منابع از دست‌رفته پیش‌بینی و ذخیره کرده و از ساختارهای اقتصادی، زیربنایی و مدیریتی قوی، مستحکم و منسجم برخوردار باشد و با استفاده از راهبردها و اقدامات جایگزین برای پاسخگویی به شرایط متغیر و پیش‌بینی نشده انعطاف‌پذیری از خود نشان دهد و در نهایت مدیریت شهر باید بتواند در مواقع اضطراری و مواجهه با مخاطرات ناگهانی حس همگرایی و جمع‌گرایی را در سطوح و لایه‌های مختلف منسورتی و عملیاتی برای اجرای تصمیمات ایجاد و ضمن تجمیع، انسجام، یکپارچه‌سازی و هماهنگ‌سازی سیستم‌های مختلف، متفاوت و خاص شهری حس همگرایی، همسویی و مشارکت جمعی را در سطوح و لایه‌های مدیریتی در اجرای تصمیمات ایجاد کند. سند راهبردی تاب‌آوری شهری در واقع محصول فرایندی است که طی آن شهر و مدیریت آن درک و شناخت بهتری از چالش‌های پیش‌روی خود پیدا می‌کند و راهکارها و توانمندی‌های خود برای مواجهه با این چالش‌ها را براساس اولویت‌ها و منابع پیش‌بینی شده مورد بازنگری قرار می‌دهد. سند راهبردی تاب‌آوری شهری طرح جامع شهری با یکی از اسناد پایین‌دستی آن و با برنامه مدیریت بحران نیست بلکه سندی است که چارچوب و مبانی لازم برای تهیه یک سند اقدام را ارائه می‌کند. برنامه‌ای که در آن پروژه‌ها و طرح‌های پیشگام، ابتکاری و خلاقانه‌ای مبتنی بر منابع و توانمندی‌ها برای عرضه‌ها و حوزه‌های آسیب‌پذیری شهر تعریف و آماده می‌شود. از سال ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۴ میلادی سازمان و شبکه‌های تحت عنوان ۱۰۰ شهر تاب‌آور (100 Resilient Cities) ایجاد شده است. اعضای این شبکه از طریق دسترسی به منابع علمی قادر و توانمند خواهند شد تا نقشه راه تاب‌آوری شهرهای خود را حول چند محور اساسی که یکی از مهم‌ترین آنها حمایت‌های مالی و تدارکاتی جهت ایجاد ساختار و پست سازمانی مناسب است، تدوین کنند. در ادامه در صفحه ۴

نگاه

سلیمان فیهمی؛ نماینده سابق مجلس شورای اسلامی

شکستن تحریم نه دور زدن تحریم‌ها

واقعیت این است که نظام جهانی تحت سیطره و نفوذ آمریکا قرار دارد. با توجه به دشمنی و تقابل منافع آمریکا با ایران، این کشور طی ۴ دهه گذشته همه توان و راهبردی را بر محاصره و تضعیف اقتصادی امروز نظام تحریم‌ها علیه کشورمان مطرح است و تأثیر این تحریم‌ها را در حوزه‌های ریز و درشت زندگی اقتصادی‌مان می‌بینیم. برپرسش اینجاست که چه باید کرد و آیا راه گریزی برای مصون ماندن از تحریم‌های ظالمانه و ضدحقوق بشری آمریکا وجود دارد. برای پاسخ به این پرسش نخست باید به این مسئله توجه کرد که اقتصاد موتور محرکه توسعه و پیشرفت هر جامعه‌ای است. اگر امروز در حوزه سیاسی به‌دنبال استقلال و داشتن سیاست خارجی مستقل هستیم، برای تداومش به اقتصاد قوی و توان مالی بالا نیازمندیم. باید در حوزه اقتصادی به سمت خلاقیت و ابتکار حرکت کنیم. شورش‌بخانه طی یکصد و ۱۰ سال اخیر نگاه ما به اقتصاد بیشتر تجاری و دلالی بوده است. فروش نفت خام این فروش همواره به مثابه پتکی برای قدرت‌های بزرگ برای ضربه زدن به ما استفاده شده است. امروز ترامپ برنامه‌اش را بر به صفر رساندن فروش نفت ایران گذاشته و طبیعی است که این رویکرد تحریمی ترامپ تأثیر منفی بر اقتصاد ایران وارد کرده است. بنا به یک آمار ایران از قبل این تحریم‌ها روزانه ۱۲۰ میلیون دلار درآمد نفتی محروم شده به این شکل که با حذف نزدیک به ۲ میلیون بشکه نفت صادراتی مان با بشکتهای ۶۰ دلار، روزانه این مقدار دلار را از دست می‌دهیم. واقعیت این است که خریداران نفت خام ایران -پالایشگاه‌های هند و کره جنوبی و ژاپن و حتی چین و سایر کشورها- سرمایه ثابت و سرمایه در گردش با بلع ۲۰ تا ۳۰ میلیارد دلار دارند و با این مقدار سرمایه طبیعی است که نمی‌توانند از حوزه نفوذ دلار ایالات متحده آمریکا خارج شوند و قطعاً منافع آنها در آمریکا بیشتر از منافع خرید نفت از ایران است. این در حالی است که جمهوری اسلامی ایران ظرفیت بالایی حدود ۴ میلیون بشکه نفت خام در روز را دارد. البته با راه افتادن پالایشگاه ستاره خلیج فارس میزان ظرفیت‌ها به حدود ۷ میلیون و ۳۰۰ هزار بشکه در روز رسیده است. طی سال‌های اخیر با وجود اعمال تحریم‌های نفتی در چندماه گذشته، صادرات فرآورده‌ها و محصولات پتروشیمی که در حقیقت محصولات به‌دست آمده از نفت و گاز طبیعی است به راحتی در بازار کشورهای همسایه و همچنین بازارهای آسیایی قابل فروش است؛ این اتفاق در صورت عملیاتی شدن، ظرفیت این را دارد که بخش بزرگی از ارز مورد نیاز کشور را تأمین ملی کند. برپرسش اینجاست که چرا مسئولان دولتی و نهادهای سرمایه‌های کشور نسبت به تقویت و فعال کردن پالایشگاه‌های نفتی و تبدیل نفت خام به فرآورده‌های نفتی اقدام نمی‌کنند که هم با تبدیل نفت خام به فرآورده‌ها، ارزش افزوده بیشتری در کشور ایجاد کنند و هم مهم‌تر از آن با صادرات فرآورده‌های نفتی که از طریق کشورهای همسایه و تأمین نیاز آنها به راحتی قابل حصول است، تحریم‌های نفتی را عملاً بشکنند. همانطور که اشاره شد هم‌اکنون ظرفیت پالایشگاه‌های کشور حدود ۲ میلیون و ۳۰۰ هزار بشکه در روز است. اگر این ظرفیت را به حدود ۴ میلیون و ۲۰۰ هزار بشکه در روز برسانیم، دیگر تحریم نفتی نفت خام که خریداران اصلی آن پالایشگاه‌های کشورهای دیگر هستند، عملاً شکسته می‌شود. از این رو باید به جای استراتژی دور زدن تحریم که هزینه‌های اقتصادی و تجاری زیادی را بر دوش ما گذاشته، با تکیه بر سرمایه‌های ملی و توان تکنولوژیک داخلی که دهه‌هاست در کشور مورد استفاده و بهره‌برداری قرار می‌گیرد، اقدام به ساخت ۲۰ پالایشگاه ۱۰۰ هزار بشکتهای در کرانه‌های خلیج فارس، دریای عمان، استان‌های شمالی کشور (اردبیل و کردستان) و غرب کشور (ایلام و کرمانشاه) کنیم. باین اتفاق می‌توانیم سرفرازانه به تقویت تولید ملی و جلوگیری از خام‌فروشی که همواره مورد تأکید مقام معظم رهبری است و در واقع راه عملیاتی شدن اقتصاد مقاومتی در فعال کردن ظرفیت‌های اقتصادی کشور است، دست بیاوریم. باعث تعجب است که خیل عظیم متخصصان نفتی پس از عمری تجربه و دانش فنی بعد از فراغت از خدمت در وزارت نفت به‌دنبال کارهای خدماتی و فرعی بروند. از سوی دیگر مهندسان و دانشگاهیان فنی جوان ما در آرزوی اشتغال باشند و در این شرایط همچنان بر فروش نفت خام اصرار بوریزیم و خودمان را از توان تولید داخلی محروم کنیم.

یادداشت

علیرضا محمودی؛ دبیر گروه ادب و هنر

سینمای ایران یا سینمای مردم ایران

دست سینمای ایران در این روزها برای سرگرمی مردم نیازمند به سرگرمی‌های سیاسی معاصر را جلوی مخاطب می‌گذارد یا با دور چین کردن تیماث فقر، مخاطب ترسیده از افزایش هزینه‌ها را دچار حیرت می‌کنند. فیلم‌های اندکی که برای سرگرمی مردم ساخته شده‌اند، مر تجمانه پشت اسم مردم، فیلم سری‌دوزی شده و تکراری خود را به خورد مردم می‌دهند که نمی‌دانند با عصر جمعه خود چه کنند. در صحنه‌های تله‌ویزیون و تکرار برای این میان دردها و ترسیم رنج‌ها تبدیل شد. این حرف که فیلم ساخته حرف دل مردم را بزند تنها توسط گانگ‌چی نمی‌زنند، این حرف همه بود که رفتن به سینما فقط برای سرگرمی‌های دور ریختن عمر نباشد، تبدیل کردن بهای بلیت به زباله است. اضافه کردن به تدریجی و تباهی روی دوش فیلم‌هایی که آشنگی در روایت و شلختگی در صحنه‌های مفرق‌تولید در خیابان‌های تهران و کوه‌های جیبش، بافتاری روی چوچه نقدی اهالی سینما هم روی ارزش اجتماعی و انتقادی آثار خود بافتاری می‌کنند. در پلاکات و تبلیغات فیلم‌ها در گشت‌و‌گوشای مطبوعاتی تهیه‌کنندگان و کارگردانان فیلم‌ها نشان را به‌عنوان اثری در خدمت کاهش ناآرامی‌ها و راه‌نمایی برای تمیز راه از چاه معرفی می‌کنند. با افزایش رفتار تولیدی در خیابان‌های تهران و کوه‌های جیبش، بافتاری روی چوچه نقدی فیلم‌ها به راه فراری از اصل سینما تبدیل شد. فقر تئوریک منتقدان که نوشته‌هایشان در مطبوعات فقط داستان‌ها را شرح و بسط می‌داد و مضامین را سبک و سنگین می‌کرد و با سینما کاری نداشت، این راه را یک راه به یک بزرگراه برای کسالتی تبدیل کرد که سرمایه‌بازان را به فیلم‌های غیرقابل تحمل تبدیل می‌کردند. غلط مصطلح سینمایی اجتماعی، از مهم‌ترین دستاوردهای پیمان پنهان منتقدان و فیلم‌سازان برای تولید انبوه فیلم‌هایی بود که نمایش آنها تا پایان به مثابه شکنجه بود. اما ساختار برای نصیحت مردم توجیهی نداشت. در سینمای بعد از انقلاب این سوء تفاهم توسط مدیران به یک خط‌مشی تبدیل شد. تلقی سرگرمی از سینما، تفکری طاقت‌فرسا قلمداد می‌شد. اگر فیلمی برای سرگرمی مردم ساخته شده بود، باید به هر شکل ممکن تحقیرش می‌کردند. سناز و کارهای نمایشی از درجه‌بندی تا پروانه نمایش و ساختار آماده بود تا فیلم‌های سرگرم‌کننده را تنبیه و سازندگان این آثار از ادامه تولید فیلم‌ها منصرف کنند. سر فصل اعتبارات و سر گل آکران و سر صفحه مطبوعات منتقد به فیلم‌هایی پرگو و کم‌بها می‌شد. سازندگان این فیلم‌ها به لطف سیاست‌های تازگی حرف‌های عمیق و فلسفی و عرفانی بودند و هر گونه تلاش برای ساختن فیلمی مطابق سلیقه‌های مردم را دعوت به همکاری با سرمایه‌الاری و انکسای صدای ابتذالی می‌دانستند. تنبیه‌های و تحقیر حرف‌های و تهدید مطبوعاتی سهم سازندگان فیلم‌های سرگرم‌کننده بود. کافی است ناگهانی به صفحه نقد فیلم مطبوعات در آن سال‌ها انداخت. تاریخ طوری رقم می‌خورد که تهیه‌کنندگان فیلم‌های پر فروش، سینما را ترک و تهیه‌کنندگان فیلم‌های شکست خورده سال به سال ترقی کنند. با چنین رویکردی عجیب نیست که سینمای ایران همیشه چهره یک تاجر ورشکسته خوشحال را داشته باشد. تلاش‌های پرانگیز برای شکل دادن به سینمای ایرانی که مهم‌ترین هدفش ساختن ۲۰ ساعت مطبوع برای هموطنان باشد، تاکنون با مقاومت فیلم‌سازان مدعی سینمای اجتماعی و کم‌کاری فیلم‌سازان مدعی ساخت فیلم‌های سرگرم‌کننده به نتیجه مناسبی نرسیده و سینمای ایران هر سال در اغلب فصل‌های آکران با بحران مخاطب روبه‌رو می‌شود. بدون شک نخستین کار برای جلوگیری از این بحران، رفع آثار از سرگرمی در سینمای ایران است. در حالی که تولید در دست سرمایه‌گذاران بیرون سینما و آکران در پنجه قدرتمندان درون سینما منوط به آکران فیلمی هر سال در میان، از رضا عطاران، سینمای ایران تنها «سینمای ایران» است و نه سینمای مردم ایران.